

Satanův eden

Lukáš 24:32

¹ Skloňme své hlavy. Drahý Bože, jsme Ti dnes večer vděční za tu velikou příležitost, že jsme sem znovu mohli přijít ve jménu Ježíše Krista, abychom se utkali s naším nepřítelem — Tvým nepřítelem — na bitevním poli pomocí Slova, abychom ho vypudili zprostřed Tvého lidu, aby dnes mohli uvidět, Pane, světlo Evangelia. Prosím, abys pomazal naše oči kollyriem, aby mohly být otevřeny na pravdu, abychom, až budeme toto místo opouštět mohli říct ve svých srdcích: „Copak v nás naše srdce nehořelo, když k nám mluvil cestou?“ Uzdrav nemocné a postižené. Povzbud' skličené. Pozdvihni ochablé, skleslé ruce. Dej, abychom mohli vyhlížet příchod Pána Ježíše, o kterém věříme, že je blízko. Prosíme o to ve jménu Ježíše Krista. Amen. Posadte se.

² Dnes večer se pokusím být stručný, protože vím, že mnozí přicestovali na tyto bohoslužby z různých částí země nebo tady přenocovali, někteří z vás se musí vracet, a možná notný kus cesty, a proto vám děkuji. Dnes ráno jsem chtěl slyšet bratra Nevillea. Slyšel jsem ho už mnohokrát, a vždy, když jsem ho slyšel, vždy jsem si toho vážil, ale toto poselství dnes ráno bylo v pravý čas — vím, že jsem byl k tomu veden Pánem, abych ho dnes ráno slyšel. Bylo to skvělé. A teď vím, proč ho lidé rádi přicházejí poslouchat. A když mu budete naslouchat, jsem si jist, že vám to pokaždé prospěje.

Chtěl jsem dnes ráno a odpoledne dodatečně vykonat některé ze zmeškaných rozhovorů. Mám stále mnoho, mnoho, mnoho co dohánět.

³ A myslím, že to byl právě Jetro, který řekl Mojžíšovi, řekl mu: „Je toho na tebe příliš mnoho.“ A tak zde máme spoustu bratrů, kteří se mohou zabývat vašimi problémy a každý z nich je uznávaný, a je řada dobrých věcí, o které se mohou postarat. A já bych doporučil našeho kazatele nebo bratra Mannse, stejně tak jako i ty další z kazatelů naší víry, kteří jsou tady. Můžete se na ně obrátit. Oni vám přesně řeknou, co je potřeba udělat. Někteří lidé nebo jejich děti uzavřeli nevhodné sňatky, nebo se dopustili špatných věcí. Tito muži vám mohou pomoci, stejně tak jako mnoho dalších, protože to jsou služebníci Kristovi. Obráťte se na ně a jsem si jist, že vám poskytnou potřebnou pomoc. Nejsem schopen jít ke všem. Je toho prostě hodně. Hromadí se to výš a výš, rozumíte, a rád bych se dostal ke všem, ale to není možné. Ale neustále se modlím k Bohu, aby udělal něco, co by obrátilo tyto věci k vašemu prospěchu.

1. Mojžíšova 3:1-7

⁴ Chtěli bychom se tedy dnes večer věnovat Písmu a přečíst si odstavec Písma z 1. Mojžíšova 3. kapitoly a potom se budeme zabývat jistými věcmi, o kterých jsme už mluvili v minulosti a uvidíme, jestli nám Pán Ježíš neodhalí něco dalšího k tomu, co bychom měli vědět, až budeme odcházet. Prosím, aby to udělal.

Nejchytřejší ze všech polních zvířat, která Hospodin Bůh učinil, byl had. Ten řekl ženě: „Opravdu vám Bůh zakázal jíst ze všech stromů v zahradě?“

„Ovoce stromů v zahradě jíst smíme,“ odpověděla žena hadovi.

„Ale o ovoci stromu uprostřed zahrady Bůh řekl: „Nejezte z něj, ani se ho nedotýkejte, jinak zemřete.““

Na to had ženě řekl: „Určitě nezemřete!

Bůh ale ví, že jakmile pojíte z toho stromu, otevrou se vám oči a budete jako Bůh: budete znát dobré i zlé.“

Když tedy žena viděla, že onen strom je dobrý k jídlu a lákavý na pohled, strom žádoucí k nabytí rozumu, vzala z jeho ovoce a jedla. Dala i svému muži, který byl s ní, a také on jedl.

Tehdy se jim oběma otevřely oči a poznali, že jsou nazí. Svázali tedy fíkové listí a udělali si zástěrky.

Nechť Pán udělí Své požehnání tomuto čtení Slova.

1. Mojžíšova 8:3; Matouš 4:4; Lukáš 4:4

⁵ Chtěl bych z toho odstavce vzít své téma a nazvat ho „Satanův Eden“ — může to znít trochu drsně „Satanův Eden“. Je to poněkud srovnatelné s tím, co jsem řekl o *Filtru myslícího člověka a Vkusy svatého muže*. A někdy nás taková drsná vyjádření k něčemu navádějí a nutí nás rozjímat a dát se do čtení Slova. A právě od svého shromáždění očekávám, že to bude dělat. „Nejen chlebem bude člověk živ, ale každým Slovem, které vychází z Božích úst.“ A tak čtěte Slovo; rozjímejte nad ním. A rozjímejte nad ním s Božím zrakem, aby vám dal smysl k porozumění, jak máme žít v přítomné době.

⁶ Nuže, přijít jen kvůli tomu, abych řekl: „Dobrá, mohu udělat to

nebo *tamto*." Rád bych si s vámi pohovořil, stejně tak, jako bych s každým z vás dnes večer rád zašel domů. Bůh ví, že to je pravda. Rád bych šel dnes večer s každým z vás domů a dal si s vámi večeři, a potom zítra odpoledne bych šel s vámi na veverky, rozumíte. Rád bych to udělal, ale nemohu. Rád bych k vám zašel a posadil se s vámi, a promluvil si, posadil se s vámi po bohoslužbě na verandě, a chvíli si s vámi popovídal, zeptal bych se, jak se vám daří, a o Bohu. Líbilo by se mi to. Vy, muži a ženy, kteří jste *dnes* tady, Bůh ví, jak by se mi to líbilo, ale nemohu si to dovolit. Rozumíte. Něco mne někam táhne, cítím napětí. Je to nervózní doba, v níž žijeme... a já jsem nervózní člověk.

⁷ Dnes se moje mysl upře k něčemu, co bych měl udělat, ale zítra je ta myšlenka již ode mne na hony vzdálena, něčím to bylo přerušeno a mohlo způsobit to nebo ono. Někdy prožíváte takový čas, kdy se snažíte uchovat plnost ducha. Ale mým největším cílem je zvěstovat církvi Evangelium a udělat všechno, co je v mých silách, abych uctil Ježíše Krista, po dobu ve které jsem zde na zemi, pro čas, který mi tu na zemi ještě zbývá.

⁸ A přicházím sem s úmyslem, abych vám sdělil něco k vašemu prospěchu, něco, nad čím jsem uvažoval poté, co jsem se dnes ráno vrátil domů: Co bych mohl říci, Pane, co by prospělo tomuto lidu? Když jsem naslouchal tomu mocnému poselství dnes ráno... které nám přinesl bratr Neville, ó... pomyslel jsem si, že to je nádherné, jak to řekl: „Lékař stanoví diagnózu nemoci a člověk, který přijde se sadou jehel a dá injekci,“ myslím si, že to bylo opravdu přiléhavé vyjádření. Pomyslel jsem si, sérum, poté co je stanovena diagnóza. A tak, to je velice dobrá věc.

⁹ Chtěl bych vám něco předložit, přinést něco, co by vám poskytlo poučení o Božím zaslíbení pro tento věk, rozumíte. Ne něco, co někdo zvěstoval v jiném věku, nýbrž něco... Tyto věci jsou v pořádku, my se všichni na tyto věci odvoláváme. Ale, pomyslel jsem si, rád bych vnesl do vašich myslí něco z těchto Písem, která jsem si zde poznamenal... věci, které by vás poučily, jak být lepším vojákem na bitevním poli, na kterém bojujeme, poznat taktiku nepřítelů, abyste mohli postavit zábrany, dříve než by se vás zmocnil. To je to hlavní: naučit se předcházet úderům, nakolik jste schopni.

¹⁰ No, pohledme během několika minut, nuže, na to veliké — na ten veliký, hříšný svět, ve kterém žijeme. Nemyslím, že by už někdy nastal takový den, nedočel jsem se o tom v historii... Byly sice horší

doby pronásledování, kdy byly Boží děti na každém kroku usmrcovány, ale když se podíváme na svůdnost nepřitele, nikdy jsme doposud neměli takovou dobu, jako je tato, ve které žijeme. To je ten nejprohnanější a nejsvůdnější den. A když to pozoruji, uvědomuji si, že křesťan musí být dnes ve střehu víc, než tomu bylo zapotřebí v kterémkoliv jiném věku.

11 No, kdysi dávno za dnů římského pronásledování církve, když křesťan udělal nějakou chybu, šel do arény a byl sežrán lvy, a tak dále, když byl usvědčen na základě svého svědectví, že byl křesťanem. Ale takového duše byla spasena, protože to byl ryzí, neposkvrněný věřící v Boha. Ochotně zpečetil své svědectví svou krví, když se jeho žíly otevřely... otevřelo se jeho tělo a krev vytékala, zatímco volal v opravdové, poslušné víře, a řekl: „Pane Ježíši, přijmi mého ducha.“

12 Ale nyní, v současnosti prohnanost ďábla způsobuje, že lidé věří, že jsou křesťany, zatímco jimi nejsou. A v tom je ten háček. Nemusíš zpečetit... to je prohnanější doba než tehdy, když jsi byl nucen zpečetit své svědectví svým životem. Ďábel nastavil každou lstivou nástrahu, aby mohl... on je svůdce.

Matouš 24:24; Marek 13:22; 2. Timoteovi 3:4

13 Ježíš řekl v Matouši 24, jak bude vypadat ten den, ve kterém žijeme, nejsvůdnější ze všech dnů, bude to tak blízko, že by se téměř pokusil svést i vyvolené Boží, pokud by to bylo možné.

No, porovnejme to s Písmem... nebo proroctvími, o kterých je zmínka v Bibli, v souvislosti s dobou v níž žijeme. V 2. Timoteovi 3 se dozvídáme o tom, co mluvili proroci, že se v těchto dnech bude dít, lidé budou vychloubační, pyšní, milující rozkoše více než Boha.

14 Zkuste to jen letmo porovnat. Nechceme... budeme struční, jelikož nemáme dost času, abychom se do toho zahloubali, jak bychom správně měli, ale budeme se dotýkat jen těch důležitých věcí, abyste tomu mohli porozumět, a až se vrátíte domů, budete si to moci prostudovat. Vychloubační, pyšní, milující rozkoše více než Boha, smluv nezdrženliví, utrhači, nestřídmí, kterým nic dobrého milo není. No, Duch promlouvá výrazně, že tyto věci nastanou v posledních dnech. To jsou tyto dny, ony mluví o tom proroctví.

Zjevení 3:17

15 Nuže, čteme rovněž ve Zjevení 14... nebo spíše Zjevení 3:14 (Laodicejský církevní věk), že taková bude církev v těch posledních dnech. A bude... je řečeno, že bude sedět jako vdova a nebude nic potřebovat. Byla bohatá a zbohatla, a neví, že je bídná, mizerná,

chudá, slepá a nahá, neví o tom.

Zjevení 3:17

¹⁶ No, jen si vzpomeňte, On promlouvá k církvi tohoto věku: chudá, slepá a nahá, a neví o tom. Poslední výraz — poslední slovo je přímo zarážející. Oni si myslí, že jsou naplněni Duchem. Oni jsou všichni připraveni... Laodicejský církevní věk je letničním věkem církve, jelikož se jedná o poslední církevní věk.

Zjevení 3:16

¹⁷ Luther měl své poselství. Wesley měl své poselství a letniční měli své poselství. Je také řečeno: „A tak, že jsi vlažný a ani studený ani horký, vyvrhnu tě ze svých úst“ — navenek jsou emoce, rozumové chápání Evangelia. „Protože,“ On řekl: „A že jsi takový, vyvrhnu tě ze svých úst.“ Jinými slovy, způsobilo mu to nevolnost, když spatřil církev v takovém stavu. A pamatujte, oni Ho vystrčili ven a On byl vně církve, pokoušeje se dostat dovnitř v tom hrozném Laodicejském věku.

¹⁸ Bůh tohoto světa dnes... Osobou uctívanou v tomto dnešním světě je satan a lidé si neuvědomují, že uctívají satana. Ale satan se začal vydávat za církev, rozumíte, za církev. Uctívají satana v domněnání, že skrze církev uctívají Boha, ale způsobil to satan.

Ó! Říkáte: „Moment; kážeme přece Slovo.“ Pohledte tedy na můj dnešní text. Satan byl tím, který první kázal Slovo Evě. Řekl to Bůh, rozumíte. Jedná se o nesprávný výklad části Písma, vztahující se na tento den. On vám dovolí uznávat, že všechno, co činil Ježíš, bylo naprosto dobré. On vám dovolí uznávat, že všechno, co činil Mojžíš, bylo naprosto dobré. Ale když se chopíte zaslíbení, které oni vyslovili pro dnešek — to že se už vztahuje na jiný věk. Nic více nebylo potřeba, pouze přimět lidi uvěřit takovýmto způsobem, nic víc. Protože není možné ujmout z toho jediné slovo nebo přidat k tomu byť jediné slovo, a právě to způsobí nesnáze.

2. Tessalonicenským 2:1-4

¹⁹ Lidé nevědomě uctívají satana a myslí si, že uctívají Boha. A my jsme varováni proroctvím ve 2. Tesalonicenským, že... přečtěme si to: 2. Tesalonicenským, 2. kapitola. Zabývejme se tím na chvíli, nejlépe hned. Chtěl bych tedy přečíst... tuším, že to je 2. Tesalonicenským. Mám tady to místo a...

***Ohledně příchodu našeho Pána Ježíše Krista
a našeho shromáždění k němu vás tedy prosíme,
bratři,***

Pohledte, příchod Páně a naše shromáždění k Němu, když Bůh

k Němu shromáždí svůj lid v těch posledních dnech, shromáždění lidu k Pánu — ne k církvi — k Pánu; shromáždění k Němu.

abyste se nenechali snadno vyvést z míry ani lekat, ať už duchem, slovem nebo dopisem (údajně od nás), jako by již nastal Kristův den.

Nenechte se od nikoho žádným způsobem oklamat. Ten den totiž nenastane, dokud napřed nepříjde odpadnutí a nebude zjeven ten člověk hříchu, ten syn zatracení, [To byl Jidáš, vidte.]

který se staví na odpor a povyšuje se nade všechno, čemu se říká Bůh a co se uctívá, takže se posadí v Božím chrámu jako Bůh a bude se vydávat za Boha.

20 To je svůdnost dnešní církve. Vidíte, syn zatracení: ďábel. Ten syn zatracení: ďábel. Lidé v dnešním dni uctívají satana a myslí si, že uctívají Boha. Ale oni ho uctívají skrze vyznání víry, lidského původu denominace a vyznání víry, které svedly lidi do největšího podvodu, jaký ten svět ještě nikdy neviděl. Bez ohledu na to, kolik je Božího Slova zaslíbeného na dnešek zvěstováno a potvrzeno, oni tomu přesto nevěří. Oni tomu neuvěří.

21 Ale proč? Pozastavujeme se nad tím proč. Proč ne... proč tomu nevěří? Když Bůh řekl, že něco udělá a On to opravdu udělá, oni se k tomu obracejí zády a odvracejí se od toho. Přesně tak jako Eva, která věděla, že vykoná to, co řekl Bůh, ale ona se k tomu, co On řekl, obrátila zády. Jen si vzpomeňte, v jiných věkách, vždy to bylo stejné. V každém věku se satan vždy pokoušel lidem převrátit Slovo, usiloval o to, aby se dívali na jiný věk.

22 A potom, když přišel Ježíš, hleďte, satan se nacházel v těch židovských učitelích a rabínech, a kněžích, a pokoušel se jim namlouvat, že musí dodržet Mojžíšův zákon, zatímco Slovo říkalo, že tam v těch dnech bude zjeven Syn člověka. Vidíte? Že On zjeví sama Sebe. A zatímco se pokoušeli... dokud je udrželi ve zbožnosti, podle Mojžíšova zákona... podívejte, co on udělal? Snažil se jim namluvit: „Tato část Slova je naprosto v pořádku, ale tento Muž není tou osobou.“ Vidíte, jak svůdné to je? To je skutečně den svodu.

23 Tak to bylo a je to tak i teď, satan si zřizuje své království na zemi. A zde je přesný důvod, proč to tak dělá, protože on si chce zřídit své vlastní království jakožto obchodník, který není křesťanem. On

použije všechny dostupné prostředky k tomu, aby docílil, že to budete vidět nesprávně. Jelikož má ve svém jednání cíl a osobní prospěch, abyste to takto viděli, ukáže vám všechno možné, jen abyste nespatriili pravdu, jelikož on má zájem výhradně sám o sebe. Nehledě na to, v jaké míře lže a podvádí, a tak dále, on v tom má svůj osobní prospěch. A to je důvod, proč to satan tak dělá. A chce toho docílit pomocí kazatelů, podobně jako i Bůh zaslíbil, že dosáhne toho Svého záměru.

1. Mojžíšova 3:1-3

24 Tedy, on začal v Edenské zahradě náboženskou lstí a od té doby tímto směrem pokračuje. Ne nasazením nějaké bandy komunistů — komunisté s tím nemají nic společného. Musíte dávat pozor na církev, rozumíte. To nejsou komunisté, kteří svedou samotné vyvolené, to je církev, která by svedla i vyvolené, rozumíte. To nejsou komunisté. Víme, že oni popírají Boha. Jsou antikristovští — jistě, ve svých zásadách — ale nejsou tím antikristem. Antikrist je zbožný; velice zbožný a může citovat Písmo a vysvětlit je srozumitelně, jako satan tam na počátku. On citoval všechno... „Bůh řekl: „Nebudeš jíst z každého rajskeho stromu.““ Vidíte? Jak hrubé... Ona řekla: „Ano, můžeme jíst z těchto rajskech stromů, ale tam je uprostřed zahrady strom, o kterém Bůh řekl, abychom z něho nejedli — dokonce se ho ani nedotýkali — neboť v ten den, kdy to uděláme, zemřeme.“

1. Mojžíšova 3:4, 5

25 On řekl: „Ó, jistě nezemřete, ale dovol, abych ti řekl důvod, proč to Bůh takhle řekl. Je to proto...“ Vidíte to teď? To, co citoval, bylo pravdivé, rozumíte. On řekl: „To otevře vaše oči a umožní vám poznat zlé a dobré. Potom budete jako Bůh, pokud to jen uděláte.“ To je právě to, oč se mu jedná a o tutéž věc se pokouší i dnes. To byla od samotného počátku v ráji náboženská lest a bude i nadále.

To byla lest v Adamově době. V Noemově době to byla rovněž lest. V Ježíšově době to bylo stejné. A nyní je to rovněž stejné! Ta stejná věc, náboženská lest.

No, všimněme si, tato země, když ji měl Bůh pod kontrolou... tedy, když ji měl Bůh pod kontrolou... A potom, když si ji satan podrobil odmítnutím Slova Božího... Bůh měl jednou tuto zem pod svou kontrolou. Umístil ji na oběžnou dráhu. Udělal to tak, aby to fungovalo. Vykonal všechno, měl vše pod kontrolou. Nuže, porovnáme si to s tím, jak to bylo poté, když ji satan vzal pod svou kontrolu.

Tedy, Bůh potřeboval 6 000 let. To nemuselo trvat tak dlouho, ale On

si na ten účel tolik ponechal. Šest tisíc let, byli jsme poučeni, že jeden den v nebi je jako tisíc let na zemi, a to trvalo 6 000 let, neboli šest dnů, když Bůh utvářel zem. No, Bohu to zabralo 6 000 let, aby to zřídil, zasel ji dobrým semenem a způsobil, aby vše rodilo podle svého druhu. Všechno musí pocházet ze svého druhu. Všechno semeno bylo dobré, a proto muselo plodit podle svého druhu. Bohu to zabralo 6 000 let.

²⁶ Nakonec, když už všechno vykonal a když konečně přispěchal se svým hlavním stanem, umístil ho v tom nádherném místě, ležícím na východ od ráje, které se nazývalo Edenská zahrada. Bůh zřídil pozemský hlavní stan Edenské zahrady v Egyptě, na východním konci zahrady, kde se nacházel hlavní stan. A na završení toho všeho, umístil nad tím vším Svého syna s jeho manželkou. Tak se stalo. To vykonal Bůh.

²⁷ On je ustanovil za svrchované správce. Mohli promluvit k větrům a přestaly vát. Mohli promluvit ke stromům a ty se přesouvaly z místa na místo. Lev s vlkem jedli spolu, a jehňátko leželo spolu s nimi. Zlo neexistovalo. Vládl tam dokonalý pokoj a dokonalý soulad, všechno je dokonalé, když to má Bůh pod svou kontrolou. A všimněte si, On měl svůj svět, On způsobil, že všechno fungovalo. On tam měl všechno k mání. Všechno se krmilo rostlinnou stravou. Nic se nezničilo, nic se nekazilo, nic... bylo to zkrátka dokonalé. A nad tím vším On postavil Své milované děti, Svého syna a dceru, muže a ženu, aby to spravovali.

²⁸ A tak byl Bůh spokojen a odpočinul ode všech svých skutků v sedmém dni, a posvětil tento sedmý den, Sabat, pro sebe. Poněvadž když se na to vše podíval poté, co to utvářel po dobu 6 000 let, dával tomu vzniknout, stvořil hory a sopky, nechal vzniknout hory a jiné věci, během erupcí, vysoušel to a připravoval svým způsobem, a vzniklo nádherné místo! Nic se mu nevyrovnalo.

²⁹ Ten veliký Boží ráj a obrovští dinosauři, a nevím co ještě, jen se to hemžilo, a velká zvířata — úplně neškodná. Byla tak krotká jako koťátko. Tam neměli nic: Nebyla tam nemoc, žal, na zemi nebylo zárodků nemocí. Ó, jaké místo, velicí ptáci přelétávali ze stromu na strom a Adam je volal jménem a oni přilétávali na jeho ramena a zpívali mu. Ó, jaké nádherné místo měl Bůh.

³⁰ A potom učinil jeden ze svých vlastních atributů, pocházejících z jeho vlastního těla. Bůh ve svém těle měl atributy, jako ty jsi atributem svého otce. A všimněte si, vy jste byli ve svém prapradědkovi. Ale zde to můžeme znázornit na příkladu, ty a tvůj

otec.

³¹ Když jsi byl ve svém otci, nic sis neuvědomoval. Zárodek života pochází od muže. Muž má krevní buňku, žena má vajíčko. Tedy, krevní buňka obsahuje v sobě život. A potom, když jsi byl ve svém otci, nebyl sis toho vědom, ale přece, věda a Slovo Boží dokazují, že jsi byl v otci, i když sis to neuvědomoval.

³² Ale potom se otec zatoužil s tebou seznámit. A skrze svazek a spojení se s tvou maminkou, mohl jsi být poznán otcem. No, jsi atributem otce. Vypadáš jako on, údy tvého těla vypadají jako údy tvého otce. Nuže, takové to bylo s Bohem na počátku. Každý Boží syn a Boží dcera se na počátku nacházeli v Bohu. Vy si na to nevzpomínáte, ale tak to bylo. On to věděl a zatoužil po tom, abyste existovali, aby se mohl s vámi kontaktovat, promluvit s vámi, milovat vás, a potřást si s vámi ruku.

³³ Copak tvůj chlapec by si... není to veliký den, když tvůj syn může přijít domů a posadit se u stolu, když se vrací z bitevního pole nebo něčeho takového, celý zjizvený? Rychle mu připravíte večeři, zabijete vykrmené tele nebo ještě něco lepšího a připravíte mu to. To je přece vaše tělo a krev, on byl také ve vás. Tehdy jsi ho neznal, i když jsi věděl, že se tam nachází.

³⁴ Stejně tak Bůh věděl, že tady budeme, ale tehdy on nás vložil do těla, aby se mohl s námi kontaktovat. A kvůli tomu, aby se mohl s námi kontaktovat, stal se jedním z nás, když se stal Ježíšem Kristem, Synem Božím, sám Sebou, plností Božího zjevení.

³⁵ A proto to bylo Božím úmyslem odhalit své atributy v obecenství. Když jsem byl ve svém otci, nic jsem o tom nevěděl. Ale když jsem se stal jeho synem a narodil jsem se mu, stal jsem se atributem, částí svého otce a vy jste částí svého otce. A jako děti Boží jsme částí Božích atributů, které byly v Něm, staly se tělem, stejně tak jak On se stal tělem, abychom jeden s druhým mohli mít obecenství, jako Boží rodina na zemi. A to je Boží úmysl od počátku. Ano, přátelé. To si Bůh přál od počátku. On měl všechno pod kontrolou a umístil člověka do rajske zahrady na zásadách svobodné morální volby. A řekl: „Synu, to patří tobě.“ Jak nádherné místo.

Bůh byl tak spokojen, že se vrátil a odpočinul si od svého úsilí. Žádný strom nerodil trní a bodláčí. Žádná bobule se nerodí na trnitém stromě, vše je dokonalé, každé semeno bylo dokonalé. Vše se nacházelo v dokonalém stavu.

³⁶ A když poodešel, aby si dopřál trošku odpočinku, vklouzl tam nepřítel se svou lstí a vzal všechno pod svou kontrolu falešným výkladem Jeho programu, Jeho dětem. Když On se spoléhal na své děti, jako ty se spoléháš na svou dceru, když večer odchází z domu s nějakým mužem, jako se spoléháš na svého syna, když odchází s nějakým opilý chlapcem nebo kuřákem, rozumíte? On se rovněž spoléhal na svého syna, že neprovede nic špatného a bude střežit každé Slovo, které On vyřkl, ale vklouzl tam nepřítel. Obdobně jako ten oplzlý podvodník, který vytáhne ven tvou dceru a nemravně ji zneužije nebo nějaká dívka půjde ven s tvým synem a stane se totéž, rozumíte. On tam vklouzl, Boží nepřítel tam vklouzl a falešně vyložil Evě Slovo.

³⁷ No, on kvůli tomuto pádu převzal a zmocnil se sám rajske zahrady. Převzal kontrolu. A nyní má už za sebou 6 000 let své svůdné vlády, svádí lidi (Boží děti) jako tehdy, neboť oni byli založeni na zásadách svobodné morální volby a mohli dělat, co se jim chtělo, ve víře, že budou jednat správně, v důvěře, že budou jednat správně, ale potom přišli s nesprávným aktem a prodali své prvorozenectví (jako Ezau) tomuto světu, a satan byl vítězem a podrobil si to. A nyní měl 6000 let na vzdělání svého ráje, jako Bůh měl 6000 let na postavení a ukončení svého Ráje, a *satan* to docílil svedením. (Svedení Slova nebo lidí.) No, vzdělal si svůj ráj na této zemi v hříchu.

Izaiáš 14:12-14

³⁸ Boží Eden byl vzdělán ve spravedlnosti. Satanův Eden je vzdělán v hříchu, neboť satan je hříchem. Bůh je spravedlností. Boží království je vzděláno ve spravedlnosti a pokoji, a životu, a satanovo je vzděláno v hříchu; a to v náboženském hříchu!

Všimněte si, jak on svedl — jeho svedení — jak to řekl, že to udělá. On sliboval, že to udělá. Víte o tom? Otevřeme si Izaiáše, pokud si to chcete podložit nějakým Písmem, pokud... měl bych, tuším, více citovat. Obrátme se tedy do Izaiáše 14. kapitoly, jen krátce a podívejme se na to, co tam satan řekl, jen na okamžik. U Izaiáše 14, začneme 12. Veršem:

Jak jen jsi to spadl z nebe, ty Lucifere, synu Jitřenky! Poražen jsi byl až na zem — ty, jenž jsi srážel národy!

Říkával sis přece v srdci: „Vyšplhám se až k nebi, nad Boží hvězdy svůj trůn vyvýším, na hoře setkávání se usadím, na svazích severních;

vyšplhám se až do oblačných výšin, budu se rovnat s Nejvyšším.“

2. Tessalonicenským 2:4

³⁹ Tak tedy, srovnajte si to s tím druhým místem Písma k Tessalonicenským, které jsme četli před chvílí, jak řekl, že se posadí v chrámě Božím, povýší se nade všechno, čemu se říká Bůh. A tak bude jako Bůh uctíván na zemi.

To je ten Bůh tohoto světa, o kterém jsem kázal minulou neděli. Zde ho dnes máme, se lstí. Je to záludná hodina! Hrozná doba, ve které žijeme! A přesto nejnádhernejší doba ze všech věků, protože znovu vyhlížíme to veliké Milénium! Vyhlížíme znovu Eden. Ale právě v tomto věku, (všechna lest a každá taktika, kterou kdy používal, aby její pomocí svedl) shromáždil to všechno na hromadu, a zesílil se a sestoupil dolů, jako bůh, a zaujal místo Boha, nábožný, schopný citovat Písmo a schopný říct Písmo stejně tak, jak to satan řekl Evě v Edenské zahradě. Ale v tom všem vynechal jedno zrníčko, a to mu stačilo, udělal v tom mezeru, kde může vlévat jed ďábelského učení, jako „filtr myslícího člověka“, o čemž jsme se jednou večer bavili.

Izaiáš 14:13, 14

⁴⁰ No, on řekl, že se povýší nad Nejvyššího. On vystoupí nad oblaky a hvězdy a posadí se tam jako Bůh a bude nad tím Nejvyšším. A měl opravdu skvělý úspěch, když konal své výhrůžky. Měl v tom vyřčení svých výhrůžek opravdu skvělý úspěch, a to díky lidem, kteří mu dovolili ve všech věcích dát si zlehčovat hodnotu zaslíbení Božího Slova pro ten který věk! Přesně to je jeho metoda. V každém věku to zlehčoval.

1. Mojžíšova 6:17

⁴¹ Za Noeho dnů vysvětloval, že není možné, aby z nebe pršelo, protože tam žádný déšť není! Veliké vědecké evangelium, které kázal už v Rajské zahradě a on byl schopen vystřelit vědecké přístroje na měsíc a dokázat, že tam není žádná vlhkost! Ale Bůh řekl, že bude pršet, ale satanovi se povedlo svést, otrávit lidské úmysly vědeckým výzkumem s tím, že to není možné, a přesto se to stalo! Bůh řekl, že se to stane a stalo se. On to vykonal.

Matouš 4:3, 4; Lukáš 4:3,4

⁴² Tedy, za Ježíšových dnů to bylo stejné. On znovu otrávil úmysly lidí tím, že je svedl, vidíte, mylným výkladem Slova. „Jsi-li Syn Boží, rád bych uviděl, čím se předvedeš.“ Ježíš nebyl jeho klaunem. Nikdy jim nebyl. Bůh není klaun. On nemusí odpovídat na satanovy dotazy. On je pouze povinen... Ježíš řekl: „Je napsáno, nebudeš žít pouhým...

nejen chlebem bude člověk živ, ale každým Slovem, které vychází z úst Božích.“ On nemusel před ním dělat šaška. Nemusel tvořit chléb. Nemusel to dělat, jinak by byl poslušný ďáblu, a On nemohl být poslušný ďáblu.

A znovu je to náboženský hřích, jako na počátku — záludnost. Nyní pozorujte. Nejedná se jen o nějaký všední hřích cizoložství, opilství, braní Božího jména nadarmo. Ne o to se jedná. Ne.

Matouš 7:22, 23

43 Vzpomínáte si, mnozí z vás, ti starousedlíci, jak před léty, vzpomínáte si, jak jsem kázal na téma *Zklamání před soudem?* Smilnice, ta nebude zklamána. Ona ví, kam spěje. Opilec, ten nebude zklamán — stejně tak šmelinář s alkoholem, hráč, lhář, zloděj, on nebude zklamán. Ale člověk, který si myslí, že je v pořádku — ten bude zklamán. To je člověk, který přijde a řekne: „Pane, Pane, copak jsem nekázal evangelium, nevyháněl jsem ve Tvém jménu ďáblu?“

Ježíš odpoví: „Odejděte ode mne vy, kdo konáte nepravost. Nikdy jsem vás neznal.“

Tam bude zklamání, vidíte — svůdnost. To je právě to, v čem jsem neustále... kde jsem nepochopen. Nejedná se o to, že bych chtěl být svérázný, nechci být takový, ale musím být čestný.

44 Mám poselství, které se musí dostat k lidem. A lidé ho nemohou správně pochopit. Oni si myslí, že jsem proti všem. Kdyby jen pochopili, že se mi jedná o všechny. Snažím se o to nejlepší, totiž, abych jim přinesl pravdu, tak jak je položena na mé srdce, a takovým způsobem, jak se nachází zde v Bibli. A Bůh dokazuje, že to je pravdivé, a tak proti tomu nic nezmůžeme. Buď tedy na to vezmou ohled nebo nikoliv.

Hleďte, oni to nechtějí vidět, protože se už zaprodali. Oni prodali své prvorozenectví nějaké organizaci, nějaké denominaci, spojili své prvorozenství, dostat se do nebe na bázi nějaké náboženské organizace, jejíž hlavou je po každé stránce satan.

Marek 16:17

45 Bůh nikdy neměl organizované náboženství, nikdy. A oni se tomu zaprodali. Kde... nějaká skupina lidí vysvětlující Slovo, které říká, že to má *takový* a *takový* význam. Bůh nepotřebuje žádné vykladače. On si dělá Svůj vlastní výklad. On nepotřebuje nikoho, kdo by mu řekl, jak to má udělat. On je suverénní. On řekl, jak to udělá, a takovým způsobem je zavázán k dodržení svého Slova. Když On řekl: „Tato

znamení budou provázet ty, kdo uvěří,“ On to opravdu tak myslel.

Matouš 24:24; Marek 13:22

⁴⁶ Stane se, cokoliv řekl, On řekl, že se v těchto posledních dnech stanou určité věci a On to vykonal. Nemusí se nikoho ptát, jestli je na to vhodná doba a jaký je ten plán. No, satan je tím svůdcem, jak je o něm řečeno v Matouši 24:24, který tolik svádí...

⁴⁷ Tak tedy, nalézáme to v tom jeho programu evangelia poznání — lepší vzdělání, vyšší etika, civilizace, a tak dále — očaroval lidi, kteří chtějí sloužit Bohu, aby uvěřili jeho lži. Eva to tak nechtěla, ale on ji ukázal, jak je v tom obsaženo více moudrosti.

Ona to nerozeznala. Toužila po poznání. Nechápala to, ale chtěla to pochopit. Bůh ji řekl, aby se to nepokoušela pochopit. Jak mohu něco z toho pochopit? Nejsem schopen to pochopit. Nemusím tomu rozumět. Bůh je vírou, a ne pochopením. My prostě věříme tomu, co On řekl.

⁴⁸ Tedy, srovnajme Boží Eden s tím nynějším satanovým, po šesti tisících letech překrucování ryzího výkladu zaslíbeného Božího Slova pro ten který věk. Přirovnajme si to k dnešku a uvidíme, jak jsme k tomu přišli. Obdobně jak on to učinil církvi v Kristově době, v Ježíši... když se pokoušel zadržet věrné Boží syny před poznáním pravdy. To je Boží... Bůh zde umístil své syny, své atributy, aby mohli mít s Ním společenství skrze naslouchání Jeho Slova.

⁴⁹ Co kdyby ti tvůj otec řekl — a ty jsi poslušným synem svého otce — a on by ti řekl: „Synu, nechod' a neplavej tam v té vodě, protože v ní jsou aligátoři.“ A nějaký chlapík přijde a řekne: „Koukej jaká nádherná voda, aligátoři tam nejsou.“

⁵⁰ Tedy, koho teď poslechněš? Jestli jsi pravým synem, poslechněš svého otce. A pravý syn a dcera Boží se nejdříve chopí Božího Slova! Nezajímá mne, co o tom řekne někdo jiný, nejdříve se uchop Boha za Jeho Slovo. V poháru je jed a oni tomu věří. Jeho Semeno, máje víru v celé Jeho Slovo, vzdělalo Eden svatosti, lásky a věčného života.

A zde, co zrodí Boží Eden: svatost, a to zrodilo Eden svatosti, lásky, porozumění, dokonalosti, věčného života. To jsou ty Boží plány, Jeho Slovo, Jeho semeno, taková bude na konci Jeho církve. To bude totéž.

1. Mojžíšova 1:11; Marek 4:14; Lukáš 8:11

⁵¹ Všimněte si, zde je myšlenka. Nezapomeňte na to. Vráťím se k tomu někdy později v nějakém jiném poselství, ale víte, Bůh řekl: „Nechť každé semeno plodí podle svého druhu.“ Je to Boží přikázání?

No, co prospěje nějakému kazateli nebo někomu, že se pokusí pozměnit toto Slovo, aby sdělilo něco jiného? Vidíte? Každé Slovo Boží je semenem — řekl to Ježíš — rozséváč rozséval semeno. A tak, jestliže Marek 16 je Slovem Božím, pak přinese ovoce podle svého druhu. Jestliže Malachiáš 4 je Slovem Božím, pak přinese ovoce podle svého druhu. Každé jiné zaslíbení musí pak přinést ovoce podle svého druhu.

⁵² Vidíte to? Vidíte, jak se zde satan zamaskoval? Pokouší se vám namluvit: „To přece není tak.“ Chápete to? Vidíte, satan říká: „Ó, to není pro dnešek. To platí pro jinou dobu. To nemá dokonce ani takový význam.“ Každé semeno přinese ovoce podle svého druhu! Takto Bůh založil svůj Eden. Souhlasí to?

1. Mojžíšova 1:11; 5. Mojžíšova 8:3; Matouš 4:4; Marek 16:17, 18; Lukáš 4:4

⁵³ A zde to máme. Hle, jak Bůh ustanovil Svou církev. Každé Slovo podle svého druhu. „Nejen chlebem bude člověk živ, ale každým slovem, které vychází z Božích úst.“ Vidíte? Satan, ten použije něco jiného, ale Bůh řekl: „Každé semeno podle svého druhu.“ Jestliže zaslíbení říká: „Ty, kdo uvěří, pak budou provázet tato znamení.“ Tedy, když církev řekne: „Připoj se k církvi, řekni ‚věřím‘, poznej katechismus.“ V celé Bibli něco takového nenajdeš. Ale Ježíš řekl: „Ty, kdo uvěří, budou provázet tato znamení: v Mém jménu budou vymítat demony, budou mluvit novými jazyky. A kdyby brali hady a vypili něco jedovatého, nijak jim to neublíží; budou vkládat ruce na nemocné a budou se mít dobře.“ Kdo z lidí může takovou věc popřít? Vidíte?

Jan 10:5, 27

⁵⁴ Každé semeno přinese ovoce podle svého druhu. Jsi-li semenem Božím, Božím atributem, synem Božím, pak je v tobě zaseto Slovo Boží, rozumíš. A potom, když zaslechneš Slovo Boží — „Mé ovce slyší můj hlas, cizího však nikdy následovat nebudou.“ Pochopili jste to? Pak každé semeno přinese ovoce podle svého druhu.

No, shledáváme tedy, že každé semeno přinese ovoce podle svého druhu, v Edenu tedy smrt nebyla. A stejně tak nebude smrt v tom novém Edenu, rozumíte. Tam nebylo nic, kromě svatosti, čistoty a věčného života.

⁵⁵ A teď, skrze nevíru v celé Slovo Boží bylo v satanově Edenu zaseto semeno *nesvatosti*. Nyní vcházíme tam, kde satan usedá na trůn, jakožto antikrist v tomto Edenu tohoto světa, Edenu hříchu — převráceného náboženství. On nezačal takovým způsobem: „Já jsem satan. Jsem ten velký anděl.“ Ne, nikoliv takto, ale na převráceném Slově Božím! A takto uváděl své království v každém věku. A teď, v tom

velikém a svůdném věku, je připraven pomocí svých lidí zmocnit se svého trůnu! Postavil si intelektuální, vzdělaný, vědecký Eden. Jistě. Vědecky založení kazatelé, vědecky založená církev, vědecky založená teologie — všechno je vědecké. Všechno je na bázi schopností. Celá církev stojí na vědě. Není vzdělána na víře.

⁵⁶ Jednou jsme šli a pořádali shromáždění ve sboru jednoho muže. Byla to velká posluchárna na západě. Skvělý muž, ale on popíral ty věci, o nichž my mluvíme. Ano, měl jsem ho rád — skvělý muž, starší člověk. Když jeho posluchači odešli — bylo tam místo pro 6 000 sedících — když jeho posluchači po skončení odpolední bohoslužby odešli (asi 1 500 lidí), byli to všechno nádherně oblečení intelektuálové, seděl jsem tam a sledoval je. Tento muž kázal tuze dlouhé kázání. A potom se zeptal, jestli někdo netouží přijmout Krista, stačilo zvednout ruku. Nikdo ruku nezvedl. Nakonec se našla jedna žena.

⁵⁷ On řekl: „Dobře, teď jsi křesťankou,“ a přiměl ji ke křtu. A potom odešel, ještě udělal odevzdání nemluvněte a pomodlil se za ně, a propustil shromáždění.

⁵⁸ Když jeho shromáždění odešlo — samí skvělí, vědecky založení vzdělanci — stál jsem tam stranou a podal jsem mu i ruku a popřál mu mnoho úspěchů, když odcházel. A když se vzdálil, již tam přicházel můj zástup. Nemohli je pustit dovnitř, dokud tam byli jeho lidé. Moji přijížděli na invalidních vozících, nosítkách, sešněrovaní v kazajkách, šílení a podobně! Vidíte ten rozdíl? To je to. To je to, o čem mluvím, rozumíte. Vidíte? To je rozdíl.

Marek 16:17; Jan 3:18; Jan 5:24

⁵⁹ Když pomocí vědeckého poznání můžete vytvořit intelektuální evangelium — „Kdo věří v Ježíše Krista, nebude odsouzen,“ vidíte, „ale kdo věří, budou ho provázet tato znamení.“ Vidíte, on to tam opomenul dát, rozumíte. Ona uvěřila v Ježíše Krista. Ona je spasená, pokud tato znamení doprovázejí věřící. „A kdo slyší má Slova,“ nestačí jenom uslyšet ušima, ale pochopit. Slyšet to může každý.

To může slyšet prostitutka a zůstat prostitutkou. To může slyšet opilec. To může slyšet lhář a zůstat lhářem, ale: „Kdo slyší mé slovo a věří Tomu, který mě poslal, má život věčný.“ To je ono, rozumíte. A nikdo to nemůže udělat, ledaže byl předurčen Bohem.

Jan 6:37, 44

⁶⁰ Ježíš řekl: „Nikdo nemůže přijít ke Mně, jedině když ho přitáhne můj Otec, který Mě poslal.“ Amen! Toto vše se zakládá na

předzvěděni Božím. On žije sám s sebou, a nikdo mu nemůže poroučet, co má dělat.

⁶¹ Tedy, skrze nevíru, bez uplatnění celého Slova Božího, bylo zaseto semeno nevíry, nesvaté, hříšné, hašteřivé, a tento intelektuální církevní věk je prostoupen věčnou smrtí ve svém hříšném stavu. No, pochopili jste to? V tomto dni, kdy celý svět je tak zbožný... Věděli jste to? Celý svět je tak zbožný. A v tom zbožném věku na každém rohu — velké kostely, všechno... To všechno skončí v uctívání satana. Máme to tu v Bibli. Ano, je to tak.

⁶² A v tom intelektuálně založeném teologickém semináři, který vchoval intelektuální osobu, jež byla vyškolená, jak se má mluvit, jak se chovat, jak vzbudit emoce a všechno se to podobá psychologii — tři nebo čtyři roky je potřeba k tomu, aby se dozvěděli, jak zacházet s lidskými úmysly. Rozumíte, to je... Duch Boží není něco, čemu se lze naučit ve škole. Je to něco, co ti bylo předurčeno rukou všemohoucího Boha. Svá prožití se nemůžeš naučit nebo získat vzděláním, je to pro tebe předurčeno Boží rukou a Božím předzvěděním. Je to tak.

No, on povolal do života tento veliký ráj, ve kterém nyní žijí — Eden světské církve. Oni se stále spolčují, no, v té velké Radě církví a docílí světovou církev, všichni přijdou pod jednu hlavu, kde bude sebevědomě na trůně sedět satan, přesně tak.

A ozývá se poslední volání, které by mohlo upoutat pozornost nevěsty předtím, než do toho vpadne. Když se jednou do toho dostane, přijme znamení šelmy a je odsouzena k záhubě. Nikdy se z toho nedostane. Z toho důvodu říkám: „Vyjděte zprostřed nich, můj lide, dříve než to tam vejde. Rozumíte? Vyjděte zprostřed nich, oddělte se.“

No, nenávist a smrt, a věčné oddělení od Boha v tom Edenu — žádost, zvrácenost, zvrhlost. Jak? — Zasetím špatného semene.

⁶³ Připomíná se mi vidění, které jsem měl ještě předtím, než jsem se setkal s letničními lidmi, o tom muži, který obcházel zemi v bílém rouše. Slyšeli jste už mnohokrát, jak jsem to říkal. Za ním přicházel někdo, kdo rozséval semeno sváru, ale on naprosto zvítězil, v Evě (v Edenské zahradě), tím, že Eva byla žádostivá hříchu... žádostivost.

1. Korintským 2:4

⁶⁴ Jestli tedy Eva byla žádostivá po rozumnosti, to byl hřích. A když my jsme žádostiví po rozumnosti (přejeme si titul PhDr. a JUDr.), tohle dělat je přece hřích. Je to tvrdá výpověď, ale je to pravdivé. Nezáleží na tom, jak tvrdě to zní, přesto je to pravdivé,

rozumíte. Žádost po rozumnosti, vědění... Dnešní problém je zakotven v tom, že se nesnažíme utvrdit Slovo Boží v lidských srdcích. Pokoušíme se prosadit sami! Církve se snaží prosadit v lidských srdcích svá vlastní učení o církvi. Je nám dán příkaz upevnit Slovo Boží. Pavel řekl: „A já jsem přišel k vám, bratři, nepřišel jsem s přesvědčivými řečmi lidské moudrosti, ale přišel jsem v moci, v dokázání Ducha a moci, aby vaše víra spočívala v Boží moci.“

Příslaví 14:2; 16:25

65 Je to tak. Člověk se chce prosadit sám. Setkáváme se s tím mezi... Když Bůh pro někoho něco udělá a vyše ho, a už vidíte, jak se to kde kdo snaží napodobit. Rozumíte, pokoušejí se prosadit sami sebe. Každý člověk — „já jsem udělal to, já, naše denominace, my toto“ — prosazuje sám sebe. O čem kážeme my, o sobě nebo o království Božím? Utrvzujte Slovo Boží. Odstraňte nevíru a utrvzujte v lidských srdcích království Boží. A království Boží nemůže být utrzeno v lidských srdcích, ledaže Bůh tak učinil člověka. Nemůže být utrzeno v... A pamatujte, ta svůdná část, takový člověk si myslí, že je v pořádku. „Cesta (zdá se) přímá člověku.“ Každý intelektuál se zdá být v pořádku.

66 Jak jsem vám řekl před několika týdny, když jsem stál vedle mého umírajícího dítěte, postavil se tam satan a řekl: „Už tam je tvůj otec, zemřel onehdy v noci ve tvé náruči. Tam v márnici leží tvoje manželka a zde odchází tvé dítě a ty Ho žádáš, aby ti odpověděl a On nad tebou roztáhl tmavý závoj. A vůbec, je On dobrým Bohem? A ty jsi přece tvrdil, že On je uzdravitelem. A ty, který zde stojíš a domníváš se, že se jedná o správnou věc, jsi na omylu.“

Ach, každý zdravý rozum, každá myšlenková pohnutka musela souhlasit s tím, že to je tak, že má pravdu, v plném rozsahu.

1. Mojžíšova 3:5

67 V tom měl pravdu, když řekl Evě: „Otevrou se vaše oči, budete znát dobré a zlé, budete tedy jako bohové,“ (kteří umí rozpoznat dobré od zlého), poněvadž Bůh jim ještě neumožnil poznat samých sebe, totiž, že byli nazí. A tak věděli, že budou moct poznat dobré a zlé. A to bylo přece dobré! Ale, podívej, bylo to v rozporu se Slovem Božím.

68 A stejně tak se kazatelé na fakultách učí teologii lidského původu. Může to vypadat správně, to může být správné chápání věci, ale je to blud! Tomu nemusíme rozumět. Tomu se věří, neboť Bůh řekl, že to tak je — a tím je to vyřešeno jednou provždy v celistvosti. Tak tomu věříme. Ó, jak Eva byla žádostivá mít PhDr., jak byla žádostivá

být chytřejší.

69 Všimněte si, jak podobně muž a jeho žena... No, všimněte si, muž se svou ženou, oba byli v rajské zahradě, Božím Edenu... No, budu muset skončit, řekl jsem, že vás nebudu držet příliš dlouho. Pozorujte teď na závěr. Porovnejte si to teď. Jak velice si byli podobní, tento muž se svou ženou, oba byli v rajské zahradě a neměli na sobě ani kousek oděvu a nevěděli o tom. Proč oni o tom nevěděli? Byli zahalení před svými smysly nahoty skrze svatou oponu Ducha svatého. Mohli se dívat jeden na druhého a nevěděli, že jsou nazí. Byli zahalení svatostí Ducha svatého. Byli za oponou.

Židům 10:2

70 Bůh zahaluje i v současné době, můžeš se dívat a nebýt žádostivý. Oni obracejí své hlavy. To je svatá opona — svatá opona. Bůh se zmocnil jejich očí. Oni oba byli... jeden byl mužem a druhá byla ženou a nevěděli, že jsou nazí, protože Boží svatost zahalovala jejich oči. Všimněte si, Bůh zakryl jejich vědomí hříchu skrze svatou oponu. Přál bych si mít více času, abych tomu mohl věnovat ještě několik minut.

Podívejte se sem, protože ten, který obětuje, byl očištěn z hříchů... (Židům) ti, kteří obětují, by už neměli žádné vědomí hříchů, neboť jsou jednou *provždy* očištěni! Hřích je opustil!

71 Dnes ráno jsem slyšel bratra Neville říct, možná se ho někdo zeptal: „Proč nekážu o Duchu svatém? Proč to nedělám?“ Tu je ten důvod. Duch svatý to je působení ve vás. To je život. To není emoce, to se nijak tělesně neprojevuje. Ale to je osoba Ježíše Krista, Slova Božího, přebývající ve tvém srdci, z důvodu oživení každého Slova pro tento věk. To souhlasí. Pozorujte tedy působení Ducha svatého v akci, nejenom v projevech, nýbrž v akci, co On působí podle Slova.

1. Mojžíšova 2:17

72 Všimněte si nyní, Duch svatý ze svatého Slova Božího způsobil, že nahý muž a žena o tom nevěděli. Jak nádherné to je — život pocházející ze Slova, Semeno, Slovo. Bůh řekl: „Uprostřed zahrady je strom (žena). Ten strom je uprostřed zahrady. Nedotýkejte se ho. Ani se ho nedotýkejte, neboť v ten den, kdy z něj okusíte, zemřete.“ Byli tedy před tím svatě zahalení, nic o tom nevěděli, nedovolili se ho dotknout.

73 Byli svatě zahalení. Byli v bezpečí Božího stánku. Byli naživu. Kolem nich nebyla smrt. Haleluja! Měli vůči sobě dokonalou lásku, dokonalý život navěky. Měli dokonalou lásku, dokonalé porozumění

Boží lásky. Měli Slovo Boží a dodržovali ho. Byli naživu a v bezpečí, v Božím ráji a kolem nich nebyla smrt.

⁷⁴ Potom satan přiměl Evu k naslouchání svého teologického evangelia, evangelia poznání, vysokých škol, vyšší etiky, lepší civilizace, vyššího vzdělání, a tak dále. Potom, když ji přiměl k tomu, aby se zastavila a na okamžik naslouchala, (jeho rozumování, o kterém máme příkaz, abychom ho zavrhl), když ji přiměl, aby ho poslouchala: „No, pohleď. Církev je *taková a taková*. Byla založena již tak dávno. Jsme jednou z nejstarších církví tady v zemi. Starosta města přichází...” Nezajímá mne, co to je, rozumíte. Je-li to v rozporu se Slovem Božím, pak to odmítni. Je to tvůj nepřítel. Všechno, co stojí za Slovem, je tvým bratrem. On je tvou částí.

⁷⁵ Všimněte si, ona stáhla ten svatý závoj, aby se přesvědčila, čím je sex; (porovnejte si to), co vlastně způsobí žádostivost. Ona stáhla ten závoj ze svých očí. Tu svatou věc, kterou Bůh vložil na její oči, ona byla žádostivá rozumnosti a chtěla se dozvědět, co v tom vězí. A tak ona stáhla tu oponu a chtěla se dozvědět, co v tom vězí. Naslouchala ďáblu, a všimněte si, do čeho tím zabředla.

Totéž dělali potom ve všech dalších věcích — vždy stávali na intelektuální straně. A nyní stavějí království satanovy moudrosti (semeno, které zasel) a přivedli svět tak daleko, že se stal Edenem smrti.

1. Mojžíšova 3:7

⁷⁶ No, všimněte si. Podívejme se teď do Zjevení 3, do Laodicejského věku církve. A zvažte ve svých myslích. No, všimněte si. Ona, Eva, je satanovou královnou. Pohledte, satan, had, dostal Evu dříve než ji měl Adam. To souhlasí. On ji svedl, a tak satan, ten had, byl Eviným manželem dříve, než ji poznal Adam. On ji ošálil. Bible říká, že ano a ona potom poznala, že je nahá. Rozumíte?

⁷⁷ Pohledte nyní do Laodicejského věku církve. Ona, Eva, sedí jako satanova královna. Je bohatá v zemském zboží, slepá a znovu nahá, a neví o tom! Přesně tak, jak to bylo v rajske zahradě. Ale teď ne pro závoj svatosti, který je na jejich tvářích, nýbrž závoj žádostivosti, kterým sňala závoj Boží svatosti a vložila závoj žádostivosti vědění. A nyní má na sobě závoj žádostivosti a je slepá na to, že to je hříchem. Je slepá na ulici a neví o tom. Je prostitutkou na ulici. Ženy v šortkách jsou v Božích očích prostitutky a neví o tom.

⁷⁸ Všimněte si, vezměte naše ženy. No, jestli chcete vědět, v jakém

stavu se nachází církev, pozorujte chování žen. Ony vždycky znázorňují církev. V satanově Edenu hříchu a nevíry — náboženské převrácenosti, převrácené království — místo toho, aby se chopili Božího Slova, oni se chopili intelektuální lidské moudrosti. Místo toho, aby se chopili církve, oni se chopili organizace a vedou ji k jedné veliké hlavě.

⁷⁹ Všimněte si, převrácenost nevinnosti... Nenechte si to teď ujít. Církev měla nyní na sobě ten závoj žádostivosti. Všimněte si, co to s ní způsobilo. Převrátilo ji to ze stavu nevinnosti do stavu vědění. Ona ví, jak je to příjemné. Ona ví, co to působí, rozumíte. To je ovoce... ten žádostivý strom, který přináší moudrost. Ona je převrácena ze stavu nevinnosti do stavu porozumění, ze stavu svatosti do špíny a žádostivosti, a ze života do smrti.

⁸⁰ To království musí zemřít! To království zemře! Nebeský Bůh ho odstraní z povrchu země!

Všimněte si jak se ve své zvrhlosti muž změnil na ženu a žena na muže, a oni o tom neví! Velice dobrý produkt satanova Edenu, budeš-li pouze sledovat dnešní ulice a naše moderní lidi.

⁸¹ Všimněte si, byla to Eva, kterou si použil satan, aby přivedl Adama k hříchu, mocí její síly žádostivosti. No, dnes, dneska je to stejné. Všimněte si, ostříhané vlasy, nalíčené tváře, sexy oděv. Ona to tak dělá a neví, že každá z těch věcí je v rozporu se Slovem Božím. Ostříháním vlasů způsobila, že je neuctivou ženou — prostitutkou. Nošení šortek je hanba. Sexy oděv z ní dělá prostitutku a ona o tom neví! Ne kvůli Boží svatosti; nýbrž satanově žádostivosti!

⁸² Způsobila, že její Adam ji požádal. Sňala oděv, do kterého ji zahalil v Edenu na cestu touto pustinou Bůh — ona ho sňala. Svlékla se, zatímco ji Bůh ovinul do kůží; pokaždé se po kousku stříhala. Nyní se nachází v takovém stavu jako na počátku. No, má i svého Adama, který na sobě nosí její spodní prádlo.

⁸³ Muž se oblékne jako padavka do šortek a vyrazí. Mám za to, že to není žádný chlap. Je to největší padavka, jakou znám. Hele, ona má svého zvrhlého Adama, který jedná jako ona, vidíte — nosí její spodní prádlo. Věděla, co je schopná docílit tam na počátku, když sňala svůj oděv, vyjma svého spodního prádla — to jsou samozřejmě šortky; to je ženské spodní prádlo.

5. Mojžíšova 22:5

⁸⁴ A nyní ho zde nosí její Adam, no. Co podle originálního Slova Božího je ohavností pro ženu, aby se oblékala do mužského oděvu

a muž, aby se oblékal do oděvu, který patří ženě, to vyplývá z originálního Slova. Jen se nad tím pozastavte.

⁸⁵ No, on teď také nosí její ofinu. Dělá si rovněž účes a dává si natáčky do vlasů. Někdy je to nejodpornější pohled, který se mi naskytl v celém mém životě, ti dnešní mladíci s ofinou učesanou *takto*, a vlasy odbarvenými nějakým peroxidem nebo odbarvovačem, s visícími natáčkami. To jsou nejhorší padavky! Je to hrozné mluvit o takových věcech z kazatelny, ale soud začíná od Božího domu. Ani nelze poznat, jestli se jedná o muže nebo ženu. A dozvěděl jsem se, že naše armáda Spojených států napříště vyrazí v šortkách. Tak je to. Vidíte tu zvrhlost? To je tedy ženský oděv — a nošení ofiny.

⁸⁶ Jednou jsem byl u Howarda Johnsona, (ne toho zdejšího, ale tam na výpadovce), a opřel jsem se zády v ohromení. Přišel mladý kluk s otevřenou pusou. A *zde* měl tmavé vlasy a učesal se *takto*, a dal si tam natáčku, a nad očima si udělal kudrlinky, které se při chůzi ukazovaly nad jeho očima... jestli jsem už někdy viděl zvrhlost...!

⁸⁷ Hledte, on by tomu nevěřil. Snad mohl dokázat, že byl mužem — ale ve svém duchu byl ženou. Nevěděl, na kterou stranu domácnosti patří. Jistě. Jaká zvrhlost! Právě tohle dělá satan! Uvádí národy do zvrácenosti! Uvádí církve do zvrácenosti! Uvádí lidi do zvrácenosti! On je svědce, původcem zvrácenosti původní pravdy. Bůh učinil muže mužem. On učinil ženu ženou, a oblékl je každého jinak a tím měl na mysli, aby *takto* zůstali a jednali tímto způsobem. Jeden je ženský, druhý je mužský. On v zahradě oddělil Adama od Evy a způsobil to, že oddělil Evu od něho.

⁸⁸ Nyní on nosí její ofinu; ona si stříhá vlasy jako on, a on se pokouší nosit to, co ona. Ona obléká jeho vnější oděv a on nosí její spodní prádlo. No, zní to možná škodolibě, ale nemyslím to tak. Je to absolutní pravda Evangelia. Jestli o tom nevíte, pak to s vámi není v pořádku. Buď jste slepí nebo jste nikdy nebyli na ulici. A ona si myslí, stejně tak jako on, že je to v pořádku. A někam se to ubírá.

Ženy říkají: „Dobrá, vždyť je přece tak horko.“ A ti staří Indiáni, Apači, by vás zahanbili. Čím větší horko, tím více se oblékali — to je chránilo před sluncem. To působí, že se potíš, a při chůzi zapínáš klimatizaci. Oni mohli stát na slunci. Ty nesneseš nic, hned se ti nadělají puchýře, a budeš mít úžeh. A podívej, tomu oni říkají vzdělání. To vytvořila moderní věda.

Zjevení 3:17

89 Ó, aj, ona tam v Laodiceji je nahá a neví o tom. Ona byla nahá v Ráji. Vidíte podobenství těch dvou království? To jedno je hřích a smrt. To druhé je život a spravedlnost. V tom byla zahalena svatou oponou. Oba byli nazí. Nevěděli o tom. Nic o tom nevěděli, neboť byli zahaleni Duchem Božím.

90 A zde jsou zahaleni žádostivostí, dívají se jeden na druhého k... rozumíte, Adam se mohl dívat na Evu, aniž by mu přišlo, že je nahá. Ale nyní, s tou oponou žádosti, ona si neuvědomuje, že je nahá, ale dělá to, aby pod tou rouškou žádostivosti na ní muž hleděl. Je to jediná věc, které je schopná. Možná tomu nevěříte, ale přesto tak jednáte. A muž se díval. A když shledal, že je ve vás tolik přitažlivosti, změnil názor, a oblékl se sám do vašeho oděvu.

Ach, jaká zvrácenost. Jaký věk. Jaká doba. Jak svůdné to je. Ó, všechny tyto věci, a neví o tom, v mužích se nachází úplně převrácený duch. Je zahalen skrze satanskou žádostivost, stejně tak žena. Je to satanský duch vysoké společnosti, rozumíte.

91 Oni o tom neví, ale jsou organizací. Ženy v šortkách patří k organizaci. Muži se oblékají jako... to patří k organizaci. Řeknu vám to ve zkratkách: V.S.S. — Velké sdružení sester. K tomu oni náleží. A když z toho uděláme veliké sdružení padavek¹ v těch otřesných kalhotách, vypadají jako velké vycpávky, jak hnusná věc!

92 Možná na to máte muži jiný názor, ale je to pravda. Zvrhli jste se a nevíte o tom. Nejste už... už nejednáte tak, jak se patří na muže. Stali jste se zženštilí, za chvíli na vás nebude nic, muži — stejně tak jako ženy. To je společenská záležitost. Jsou organizací. Proč? „John z vedlejšího vchodu nosí šortky, tak proč bych nemohl i já? Luella si přála, abych je nosil, protože John z vedlejšího vchodu je také nosí. No dobře, jestli je může nosit Susie Jana, pak je nosí rovněž Marta Jane nebo Susie Lou,“ ať se jmenuje jakkoliv, vidíte? Podívejte, je to společenské. To je organizace. Patříte k tomu duchovně, a nevíte o tom.

93 A je-li to tak, a ve skutečnosti to tak je, pak jste slepí! Jste slepí na ty denominace, do kterých vás satan zamotal! To je převrácenost původního Slova Božího, Jeho království a Jeho plánu vůči jeho dětem! Satan do těch věcí zamotal jak muže tak ženy a oni o tom neví, jsou zvrhlí. Už není synem Božím — na hlavě má ofinu a na sobě šortky,

¹ V angličtině rovněž V.S.S.

a kráčí ulicí. To že je syn Boží? Diákon církve, pastor za kazatelnou? Ne. To není syn Boží!

⁹⁴ Takový nikdy neprošel Božím filtrem myslícího člověka. On by neměl na sobě ten ženský oděv. Jistěže ne, stejně tak by ona neměla ten mužský oděv. Tohle není syn Boží, to je syn satanův; a satanova dcera. Je to tvrdá řeč. Satan je svedl do zvráceností, zavedl do toho světa a učinil z toho svoje království, do kterého umístil člověka na zásadách svobodné morální volby, aby si zvolili druh života, po kterém touží. To ukazuje, co je v jejich srdcích. Rozumíte?

Váš hlas... víte co? Vaše skutky jsou hlasitější, přehluší váš hlas. Kdybych k někomu přišel a řekl: „Ó, všichni jsme křesťany, patříme k církvi,“ a na stěnách v jeho kanceláři, všude dokola, plno nahatých žen? Už mi vůbec nezáleží na tom, co mi řekne, vím, co si mám myslet, stejně tak vy.

⁹⁵ Ať žena s ostříhanými vlasy řekne, že je křesťankou. Víím, co si mám o tom myslet, že? Ano, přátelé. Ať si jen říká, že je křesťankou a celá nalíčená, a v šortkách, to že je křesťanka? Vííte, co si máte o tom myslet. Slovo přece říká, že nemůže být křesťankou, když toto dělá. Vždyť to přece není ani uctivé, a tak dále. Jak by mohl Bůh umístit do svého království něco neuctivého? Ne, přátelé. Nic takového! Ne, přátelé. Oni sami... to je důkazem jejich touhy.

⁹⁶ Nelze přimět holubici, aby zobala spolu s krkavcem — to je vyloučeno. Holubice v sobě nemá žluč. Ona nemůže žrát nějakou mršinu. Kdyby si dala být jedno sousto, to by ji usmrtilo, a ona si je toho vědoma, ale krkavec si může dovolit žrát téměř všechno. On má spoustu žluče. A tak, potom zjistíte, že tak je to s tím dnešním světem — totéž. Jsou nazí, slepí, a neví o tom. Způsobil to satan skrze žádostivost ženy po poznání, po sexu, což byla její vlastní volba.

Všimněte si, byla to Eva, která svedla Adama k tomu, co je zlé, byla to Eva, která se svlékla, dříve než to Adam udělal. Je to vždycky žena. Vždycky to tak bylo. A je to stále totéž.

⁹⁷ A je to církev, která svádí lidi na scestí. Je to církev, rozumíte, která svádí lidi, kteří chtějí být syny Božími; je to žena, církev. Nikoliv Bible, Bůh; neboť Bible je muž. Ó, ano, Slovo tělem se stalo a On byl mužem. Bible je tedy mužem, církev je ženou, rozumíte. To není církev... Bible, která svádí lidi na scestí. To je církev, která je svádí. To je církev, s níž on odešel nahý, ne Bible. Nikoliv. Bible mu říká, že je nahý. Ano, přátelé.

No, všimněte si jak skrze sex (žádostivost sexu), ona byla žádostivá poznání, aby se dozvěděla, co to je a jestli to ovoce je dobré nebo ne, a udělala to.

98 Bůh to jednou přivede zpět skrze muže. Bylo to ztraceno ženou, ale bylo to vykoupeno mužem. Tím mužem, Ježíšem Kristem, který je Slovem. Co to tedy je? Všimněte si závěrem. Nedávno jsem prohlásil... Mám zde ještě čtyři nebo pět stránek ohledně toho, ale... výroků Písma a věcí, o kterých jsem se chtěl zmínit, ale poslyšte. Dovolte mi závěrem říci toto.

99 Vzpomínáte si, jak jsem nedávno vyučoval o těch sedmi troubách, *Svátek trub*, a tak dále? A řekl jsem: „Je to osmidenní svátek.“ A tak, sedmý den bude ten poslední, to bude Milénium. Ale zůstává ještě osmý den svátku, a jelikož se jedná o osmý a máme pouze sedm dnů, pak to bude znovu návrat k prvnímu dni — návrat k tomu prvnímu dni. Poté, když se skončí Milénium, bude ustanoven znovu Eden. Veliké království Boží bude uvedeno znovu, neboť Ježíš svedl boj se satanem v Getsemanské zahradě a znovu dobyl Eden, který odešel připravit do nebe a znovu se vrátí.

100 Tam v nebi řekl: „Ať se nermoutí srdce vaše.“ Když byl zde na zemi. On řekl: „Vy, Židé, věříte v Boha, (dobrá, vím, že mám špatnou pověst,“ řekl, „a oni říkají *to a tamto*), ale věříte v Boha a když věříte v Boha, věřte i ve Mě.“

Jan 14:2

101 On byl zjeveným Bohem. Věřte také... „V domě mého Otce je mnoho příbytků... nebo v ekonomii mého Otce, v plánech mého Otce jsou mnohé paláce. Jdu, abych vám připravil místo.“ Podívejte, jaké dlouhé je, 1 500 mil do čtverce. „Ale, a kde se nachází?“ On je odešel připravit. On je Stvořitel. On stvoří všechno to zlato. Ulice jsou průzračné. On je Stvořitel. On připravuje místo.

Zjevení 21:1, 2

102 Ve Zjevení 21 řekl: „A já Jan jsem uviděl to svaté město, nový Jeruzalém, jak sestupuje od Boha z nebe.“ Tam už moře nebylo. První nebe a první země pominuly.

Zjevení 21:2

103 Čím bylo první nebe? To bylo Tisíciletí. Čím je první země? — Byla tímto. Ona bude obnovena. Stejně tak jako byla pokřtěna skrze Noa za dnů jeho kázání, posvěcena skrze Krista pokropením Jeho krví, a obnovena (odstraněním všech zárodků a ostatních věcí) v tom obnovení na konci tím ohnivým křtem, který usmrtí každý zárodek,

každou nemoc, každou chorobu, každou špínu, jaká byla na zemi nalezena. Ona exploduje a přijde jako nová země. „Potom jsem uviděl nové nebe a novou zemi. Neboť první nebe a první země pominuly, a moře již nebylo. A já Jan jsem uviděl to svaté město, Nový Jeruzalém, jak sestupuje od Boha z nebe.“

Matouš 5:28; Lukáš 13:24

104 Tam bude přebývat Bůh se svými pravými atributy — syny a dcerami — kde bude moci mít s nimi obecenství ve svatosti, a jejich oči budou zaslepeny na jakýkoliv hřích. Tam už a napotom nebude více hříchu. Usilujme tedy o to snažně ze všech sil. Nedejme se nyní svést, ale snažně usilujme vejít bránou, protože všechno, co zůstane venku, smilní a chlípní. „Každý, kdo by se chtivě podíval na ženu, už s ní zcizoložil ve svém srdci.“ — Všechno, co zůstane venku, to budou nečestné ženy a nečestní muži, a tak dále; a výhradně ti, kteří jsou vykoupení a nacházejí se v Beránkově knize života vejdou branami dovnitř. A tak snažně usilujme, přátelé, nedejme se svést v tomto posledním dnu.

105 Je to tak důležitá doba. Všichni mají peníze. Každý si může dovolit na *to* a na *to*. Na každou stranu proudí spousta peněz a máme velká auta, a všechno možné, ale v tom městě z toho nic nezůstane. Nebude tu ani jedno auto, ani jedno letadlo. Ne, to bude úplně jiná civilizace. To bude znovu civilizace — ale ne na základech poznání a vědy — ale nevinnosti a víry v živého Boha.

106 Usilujme tedy snažně tam vejít, jelikož je to můj jediný cíl, jednou vejít do tohoto města. A když jsem pohleděl dozadu, viděl jsem vás všechny spolu se mnou, jak jste kráčeli za zpěvu: „Když ti svatí vejdou tam, chtěl bych i já být v tom počtu, když ti svatí vejdou tam.“ Modleme se.

Zjevení 20:6

107 Drahý, nebeský Otče, když se ty dny schylují ke svému konci a přibližují se, zaslíbení se blíží. Prosíme, drahý Bože, polož na naše srdce, abychom neudělali nějakou chybu.

Drahý Bože, uchovej v čistotě naše svědomí. Ať jsou naše srdce zahalena, Pane, naše oči zahaleny na věci světa a marnosti světa, na nicotnou slávu stát se někým velkým. Nezáleží na tom, jak velcí jsou všichni králové a vládci, potentáti dohromady, to všechno musí zahynout, oni nepovstanou v prvním vzkříšení, neboť je napsáno: „Požehnaný a svatý, kdo má podíl na prvním vzkříšení. Nad těmi ta druhá smrt nemá moc.“ Ó, Bože, druhá smrt, ta duchovní smrt, nemá

moc. On je vykoupen.

Lukáš 17:34, 36

¹⁰⁸ Ó, Bože, při pomyslení na to, že během některé z těch nadcházejících hodin někdo půjde navštívit druhého a bude vytržen. „Dva budou na loži; jeden bude vzat, druhý zanechán. Dva budou na poli; jeden bude vzat, druhý zanechán.“

Ó, Bože, pomoz nám být čistými ve Tvých očích, Pane, nehledě na to, co si lidé o nás myslí, co jiní říkají. Pane, ať naše svaté... naše obcování bude svaté. Ať je ochucené Slovem Božím. Ať je takto ochucené, Pane, aby v nás nebyla žádná lest. Zatímco úpěnlivě prosíme ve všech svých chybách, ať se krev Ježíše Krista postaví mezi námi a Bohem. Ať On na nás pohledí skrze Ježíšovu krev. Ne na naši vlastní spravedlnost, na to, čím jsme nebo co jsme vykonali, ale jediné na Jeho zásluhy. Vyslyš, Bože.

¹⁰⁹ Ať nikdo z těch, kteří zde dnes večer seděli a slyšeli toto poselství, ať nikdo z nich nezahyne, od toho nejmenšího dítěte, po tu nejstarší osobu. Necht' by jejich svatá žádostivost byla pouze po Bohu a Jeho Slovu. Neznáme hodinu, kdy se On zjeví, ani hodinu, kdy nás zavolá, abychom se zodpověděli před soudem. Nevíme hodinu, kdy On, tak říkajíc, vezme tvůj list z poličky a řekne: „Přišla doba návratu. Musíš jít.“ Bůh nám pomáhaj, abychom zachovali čistotu. Vyslyš, Pane.

¹¹⁰ Dej, abychom žili, pokud možno, až do příchodu Páně. Dej, abychom v lásce konali všechno, co je v našich silách a mohli pochopit — pochopit, že Bůh prohledává tento svět, a hledá každou ztracenou ovci. Dej, abychom s nimi kráčeli ochuceni modlitbou lásky a Slova Božího, abychom našli tu poslední, abychom tak mohli odejít, a vyjít zde z tohoto starého satanova edenu, Pane, který je celý založen na žádostivosti, a nádherných ženách, jak jim říkají v tom světě, s celou tou jejich reklamou: „Oznamuje se, že hledáme chlapce, kteří se umějí chovat afektovaně a hezká děvčata v šortkách.“

¹¹¹ Je to přímo v televizi, různá špína a hnus, a Hollywood, všeho druhu sexy, ohavné, hnusné šaty pro ženy. A zvrhlí muži se oblékají jako ženy, stříhají se jako ženy, a ženy jako muži.

Ó, Bože, jak hrozná hodina, ve které žijeme. Ó, přijd', Pane Ježíši. Přijd' Pane, očisti nás svou Krví. Sejmi z nás všechnu špínu a vinu. Žij v nás, Pane. Dej, abychom žili ustavičně pod krví před Tebou. Je to touha našich srdcí a naše upřímná prosba.

¹¹² Drahý Bože, dnes večer zde na tom stole, za kterým bylo

zvěstováno Evangelium, leží tyto kapesníky, ty malé kousky látky, které budou rozeslány nemocným a postiženým. A modlitba víry prýští před Tvým zrakem z našich srdcí. Tedy, Pane, je-li v nás nějaká nečistota, Pane, odejmi, vezmi nás před soud teď, prosíme o slitování.

113 Zjev nám, v čem jsme udělali chybu, Pane, abychom mohli poprosit a přijmout Krev k očištění. Uzdrav tyto nemocné lidi, uzdrav je, Otče, kamkoliv to půjde, kamkoliv se to dostane. Nechť se tak stane, Otče.

114 Dej, abychom byli odhodláni Ti sloužit a jen Tobě. Vyslyš, Pane. Dopřej bezpečí těm drahým lidem, kteří budou na cestách domů. Děkujeme Ti za to, jak jsi uzdravil tyto lidi, malého chlapce sestry Shepherdovy a bratra Shepherdu, který se zranil při jízdě na kole. Prosím, aby to nebylo doprovázeno žádnými zlými následky. Ten malý kluk jel na kole, prosím, aby se uzdravil. Děkujeme za uzdravení všech těch, za které prosíme. A víme, že když žádáme, obdržíme, protože máme důvěru v Toho, který dal zaslíbení. Dopřej nám svou milost, Pane, a odpusť naše hříchy, prosíme ve jménu Ježíše Krista. Amen.

Židům 11:6

115 Milujete Ho? Věříte Mu? Jste nemocní a unavení tím satanským Edenem? Věříte, že to směřuje do Milénia... do Jeho Milénia? Do Jeho Edenu? Věříte, že už dnes se formuje? Pohledte, všechno se zakládá na intelektuálech. Oni všichni, než tomu uvěří, všechno musí být vědecky prokázáno a Boha přece nelze vědecky dokázat. Musíte Ho přijmout skrze víru: „Neboť ten, kdo přichází k Bohu, musí věřit, že Bůh je a že těm, kteří ho pilně hledají, dává odplatu.“

116 Ó, Bože, nechci znát nic jiného, kromě krve Ježíše Krista, která mne očišťuje od všeho hříchu. Neznám nic, kromě Ježíše Krista. Jak řekl Pavel v té dávné době, tak říkám já dnes večer: „Neznám nikoho, kromě Ježíše Krista, toho ukřižovaného.“

117 To je všechno, co vím a co vám chci říct, totiž, že věřím této Bibli z celého svého srdce, pokud své srdce znám a že ona je tím dokonalým, neposkvrněným Slovem Božím. Díky tomu jsem živ. Díky tomu stojím. A kdybych měl deset tisíc životů, chtěl bych je zasvětit do posledního kousku tomuto Slovu, neboť to je Slovo Ježíše Krista. A nezáleží mi na tom, jak se to Slovo někdo snaží vyvrátit, jak se věda snaží dokázat, že to není hodnověrné, a tak dále, pro mne to je jediná důvěryhodná věc na světě, toto Slovo. On je můj. Miluji Ho. Vy také?

Je-li ve vašich srdcích hřích, je-li ve vašich srdcích pocit viny, máte-li

něco, modlete se teď, a poproste Boha za odpuštění. Modlete se za mne, já se budu modlit za vás. Mou modlitbou je: Bůh vám žehnej.

*Než se sejdem, než se sejdem,
Bůh buď s vámi, než se znovu sejdem.*

¹¹⁸ Milujete se vzájemně? Jan řekl: „Milé děti, milujte se vzájemně.“ Milujte se vzájemně, neboť láska přikrývá mnohý hřích. No, podejme si ruce.

*Než se sejdem, než se sejdem,
Bůh buď s vámi, než se znovu sejdem.*

Budte k sobě vlídní, budte hodní ke všem. Jednejte se svým sousedem pěkně. Uchovejte se bez poskvrny, dokud nepřijde Ježíš.

*Než se sejdem, než se sejdem,
Bůh buď s vámi, než se znovu sejdem.*

¹¹⁹ Milujete Ho? To je moje modlitba. Modlete se za mne, já se budu modlit za vás. Musím se teď vrátit do Tucsonu. A prosím, aby vás všechny Bůh žehnal. Odsud se chystám odjet do Kanady a vrátit se do Colorada, a kolem dokola a dokola, rozumíte. Dokud... bratr Tony už tam je a stala se veliká věc. Nedaleko Vatikánu v Římě, oni svolávají velké probuzenecké shromáždění — chtějí, abych přijel a měl velké probuzenecké shromáždění v Římě — v Římě. On se právě vrátil domů. Lidé jsou pohromadě. Mají tam velikou arénu, s tisíci a tisíci míst a chtějí, abych přijel a konal probuzenecké shromáždění. Oni by chtěli v této službě spatřit slávu Páně. Nevím. Musím se za to modlit a vědět, co mi řekne Pán. Pamatujte, modlete se všichni společně...

*Čekáme příchod Páně,
našeho požehnaného Spasitele,
hledte na fíkové listí,
jak se zelenají,
evangelium Jeho království
se rozešlo do každého národa
a blízký konec bude brzy spatřen.
Jak radostně bychom měli ohlašovat poselství
Jeho brzkého zjevení.*

*Brzy přijde ve slávě,
říci jednomu i všem.
Probudte se tedy svatí Páně,
nedřímejme, kdy se blíží konec,
připravme se na to konečné zavolání.*

Ona se jednoho dne obrátí k západu a ještě jednou projede.
Pamatujte. Opravdu. To je pravda. A až do té doby...

*Vezmi s sebou jméno Ježíš,
dítě žalu a strasti;
Ono ti dá radost a útěchu,
vezmi je tedy kamkoliv půjdeš.
Vzácné jméno, ó, jak sladké!
Naděje země, radost nebe;
Vzácné jméno, ó, jak sladké!
Naděje země, radost nebe.
Před jménem Ježíš se skláněj,
padni k Jeho nohám;
Korunujeme Jej Králem králů,
když naše pouť se ukončí.
Vzácné jméno, ó, jak sladké!
Naděje země, radost nebe;
Vzácné jméno, ó, jak sladké!
Naděje země, radost nebe.*

No, v tom posledním verši, zpívejme ho teď se skloněnými srdci:
„Vezmi s sebou jméno Ježíš, jakožto štít proti všem nástrahám. A když
tě ze všech stran sklíčí pokušení, (ty věci satanova království) zašeptej
to svaté jméno v modlitbě,“ a jdi od toho pryč. To funguje. Vyzkoušel
jsem to. Věřte tomu teď, protože to funguje, jen zašeptejte Jeho svaté
jméno v modlitbě.

*Vezmi s sebou jméno Ježíš,
jakožto štít proti všem nástrahám.
A když tě ze všech stran sklíčí pokušení*

(co potom uděláš?),

zašeptej to svaté jméno v modlitbě

(závoj zahalí tvou tvář).

*Vzácné jméno (vzácné jméno), ó, jak sladké!
Naděje země, radost nebe;
Vzácné jméno, ó, jak sladké!
Naděje země, radost nebe.*

Skloňme teď své hlavy, zatímco požádám bratra Beelera tam vzadu, aby přišel sem na pódium.

(Bratr Branham pokračuje ve zpěvu - vyd.)

Skloňme teď naše hlavy a srdce. Bratr Beeler je jedním z našich zdejších spolupracujících, bratr Estle Beeler, skvělý křesťanský bratr, dnes večer nás povede v modlitbě. Bůh ti požehnej, bratře Beelere.

